

Loven indeholdt endvidere bestemmelser om manglende virkning af de arbejdsstandsninger, der var varslet som følge af uoverensstemmelserne mellem parterne, fredspligt samt overtrædelse og fortolkning af den ved loven forlængede overenskomst.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte *ministeren for Grønland* i sin fremsættelsestale:

»Forhandlingerne mellem ministeriet for Grønland og Maskinmestrenes Forening om nye overenskomster for perioden 1. april 1977 til 31. marts 1979 blev, efter at de direkte forhandlinger var kørt fast, fortsat i forligsinstitutionen. Den til 1. november 1977 varslede konflikt for maskinmestre ved de grønlandske elværker blev i medfør af mæglingslovens § 3, stk. 3, udsat 14 dage og senere af det samlede forligsmandskollegium i medfør af samme lovs § 4, stk. 5, udsat i yderligere 14 dage. Efter flere drøftelser havde parterne nærmet sig hinanden så meget, at forligsmanden 28. november 1977 kunne fremsætte mæglingsforslag.

Parterne skulle den 12. december 1977 kl. 12.00 meddele forligsmanden deres stilling til mæglingsforslaget. Medens ministeriet for Grønland tiltrådte mæglingsforslaget, blev det imidlertid forkastet af Maskinmesterforeningen.

Mæglingsforslaget indeholder forbedringer af en størrelsesorden, der stort set ligger på linje med, hvad der i en opmandskendelse er givet til de grupper på teleområdet, hvor folketinget i august 1977 ved lov nr. 430 af 26. august 1977 stoppede en arbejdsstandsning. Mæglingsforslaget er også stort set på linje med, hvad der er aftalt på andre områder, hvor aflønningen og arbejdsforholdene kan sammenlignes med maskinmestrenes. Regeringen er derfor af den opfattelse, at overenskomsten bør fornyes med de ændringer, som fremgår af mæglingsforslaget.

Når regeringen er af den opfattelse, at denne varslede arbejdsstandsning ikke bør få den tilsigtede virkning, skyldes dette imidlertid først og fremmest de vidtrækkende samfundsmæssige konsekvenser, en arbejdskamp på dette område vil få i byerne i Grønland, der er fuldstændig afhængige af elektricitet. Al kraftforsyning og opvarmning sker med elektricitet. Hvad dette betyder i et arktisk område, siger sig selv. Det kan ikke accepteres, at en i øvrigt lovligt varslet konflikt skal få så store konsekvenser for hele befolkningen i Grønland. De ødelæggelser, der ville være en følge af konflikten, kunne meget vel vise sig at være af en sådan art, at en genetablering ikke er teknisk mulig.«

Med hensyn til den i fremsættelsestalen omtalte lov nr. 430 af 26. august 1977 kan henvises til Folketingsårbog 1976-77, side 215ff.